

Ez a beadvány különös fontossággal bír a Vatikán történetében, mert ismereteink szerint ez volt az első, a Szentszék képviselőiben benyújtott hivatalos tiltakozás a zsidók deportálása ellen.⁴⁹ Hasonlóan az ezt követő összes beadványhoz, hangja diplomatikus és személytelen volt. A nuncius kétségtelenül tisztában volt a deportálások realitásával. Május 15-én Sztójay miniszterelnökhöz intézett beadványában szó szerint a következőket írta: „Mindenkinek tudnia kell, mit jelent a deportálás a gyakorlatban”⁵⁰, eljárása ugyanakkor a Vatikán által megszabott politika keretein belül maradt. A korszak egyik kutatója írta: „a Vatikán egyetlen képviselője sem mondta el nyilvánosan a katolikusoknak, hogy nem szabad együttműködniük, mert Németország a zsidók szisztematikus és teljes kiirtását tervezi, és a zsidók legyilkolása bűn”⁵¹

A tiltakozó beadvány mellett a nuncius személyes feljegyzést is küldött Sztójaynak, melyben kérte, hogy támogassa a három kérést, és felhívta arra a figyelmét, hogy szakadatlanul tájékoztatni fogja a Szentszékét a magyarországi fejleményekről.⁵²

A minisztertanács május 17-én elfogadta a nuncius kérelmét, miután a magyar egyházak vezetői is hasonló óhajokat terjesztettek be Sztójay javaslatainak megfelelően, a tanács úgy döntött, hogy

- felkéri a belügyminisztert: a Zsidó Szövetség alatt külön osztály foglalkozzék a kikeresztelkedett zsidókkal;
- ahol az elkülönítési eljárás még nem fejeződött be és ezt a kikeresztelkedettek kifejezetten kérik, őket a zsidók számára kijelölt házak külön részébe kell elhelyezni;
- kikeresztelkedett zsidók sem mentesíthetők a külföldi munkára való kiküldés alól, gonoszkodás történik arról, hogy ez humánusan, családjukkal együtt történjék;
- olyan intézményt kell felállítani, amely egyes személyeket mentesíthet a zsidótörvény hatálya alól, a nemzet különleges érdekében.⁵³

A források szerint a minisztertanács Jungerth-Arnóthy révén is kapott üzenetet, aki ellenszenvvel viseltetett a belügyminisztériumi Jaross-Endre-Baky-csoport politikája iránt, és különösen érzékeny volt a külföldi reagálásra. Közölte, hogy a nuncius megmutatta neki XII. Pius pápa levelét, amely szerint „Magyarország Szűz Mária és Szent István országa, amelynek becsületére örök szegényfoltként tapad a zsidókkal szembeni bánásmód.”⁵⁴

Május 27-én a külügyminiszter tudósította a nunciust a minisztertanács határozatairól. A közlemény csupán megismételte a szabványszerű választ, hogy a szállítás humánus körülmények közt folyik és külföldi